

Bakafánt mellé tűzz kacifántot!

1. Mottó: „Küseded játékaink felette fontosak.
Küseded játékaiknál lehet-e fontosabb?”
(Ben-ce)
2. Mottó: „Bakfis vagyok! — mondta halkan egy hazudós kanhal.”
(Ben Edek)

1. POÉTAI RECEPTORUM

*Kinocizál
Procizellofánium
Halluci-metilén
Dezinformatívátum
Baykáli-bi so, tres kalány*

2. JÓTANÁCS (egyben használati utasítás is 1.-höz)

*Ne rángj, ó,
rang után!*

3. NANENÁ-né EMLÉKKÖNYVÉBE

*H. Böll bollana,
Bolla bellana,
Bella ellana,
Ella bullana.*

*H. Böll mégse boll,
de Bolla se bell,
s tán a Bella ell?
Csak az Ella Bull.*

4. NO VAJON?

*MI-nek (?)
Lentiben vagy Novajon
teán él s tea-vajon,
papírból távcsövet sodor,
rajta vers, azon kukkerol,
úgy néz át a tavalyon —
vajon ki ő? no vajon?*

5. À LA MORGENSTERN

*Egy úr, név szerint Fülebot,
kedvelte módfelett a Zenét,
miértis egyszer adatott
ablakán nacht-zenét.*

*Am fájdalom, Zené nem őt
szerette, hanem Zet,
ki véle kisezer-öt
színkópét nemzett.*

6. MÉG EGY KÜLÖNÖS ESET

*Fenekedre
fenekedve
fene kedve
kerekedett,
de leapadt,
már nem epedt,
mikor hasad
kerekedett.*

7. A HALADÁSRÓL

*Haladunk, magyarok!
ótóbuszon
jár mán a poéta is!
Mihály, Sándor:
ne kutyagoljatok,
ördögszekéren
ne szekereljeteK —
buszol Dorottya s Iluska is!*

8. NÉPIES DRÁMA-RÁMA

*Számadó: Lúra, csikós, lúra,
elszaladt a mínes!
Bojtár (hangja messziről visszhangzik):
Elszaladtam in es!
Elszaladtam in es!*

9. A FÉNYES LOVAGKOR UTÁN

*A fényes lovagkor után
ím, a Lóság korában járunk:
Mint egy lóra, úgy tesznek rám.
(S én, mint egy ló, teszek rájuk!)*

10. A DICSŐSÉGRŐL, ha mondjuk egy kakas azt hiszi, hogy
heuréka, mert költészet és P. G. (pol. gazd.)
azonos. (=)

*Futott a kakaska, futott a vízre,
torkán akadt egy fránya gloár.
Hösi keserűvel kiköpte végre.
Elkapta, s vitte a fáradt Loár.*

11. PÁNTRAGIKUS?

Bélem ha luk — belémhalok!

12. BÉRMANEVEMRE

*Aludj,
Gyula,
gyűl az
álügy!*

Sírfeliratok a szaploncai „vidám temetőből”

*Nyugszom ezen a helyen,
Pop Toader a nevem;
szerettem a juhokat,
fű-termő tavaszokat;
hozták, adták a tejet,
töltötték a csöbröket.
Készítettem juhtúrót,
hadd egyetek ti is jót.
Szerettem én a nyájam,
vele a hegyet jártam.
De az életet otthagytam
72 éves koromban.*

*

*Amíg éltem világom
és éltem a világon,
sok mindenben telt kedvem,
italban meg ételben,
szép emberrel mellettem.
Isten veled, Darvai,
jöhetsz engem siratni,
élhetsz akármilyen sokat,
mint én voltam, nem lelsz olyat.*

*

*Amióta elment Pista,
az asszonynak volt jó nyugta:
ezt is, azt is félredobtam,
soha semmit sem dolgoztam.*

*

*Nyugszom ezen a helyen,
Braie Ileana a nevem.
Őt nagy fiam volt nekem,
kiket Isten éltesse.
Grigá! ugyan leszúrtál,
mikor nagyon berugtál,
bocsássanak meg neked,
mert gondosan testemet
tetted templom tövibe;
te is eljössz majd ide.*

*

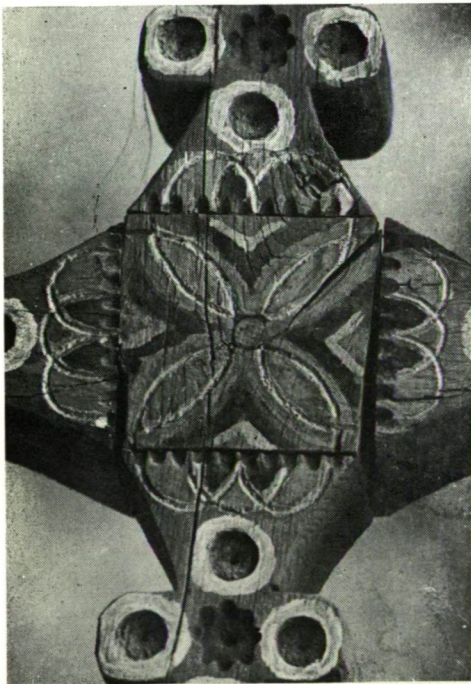
*Nyugszom ezen a helyen,
Gogea George a nevem.
Pirosul a zöld levél,
voltam fiatal legény.
Mikor voltam még kicsid,
szerettem a biciklit.
Halljátok meg, mi esett:
megkéselték engemet,
s abba helybe meghaltam.*

ACI EU MA ODIHNESC
DUMITRU HOLDIS MANUNESC
MARGARACI LUME AMEA

NE ODIHNIM PE VECE
NOI TREI FRATI DIN CUCONIA
CAC GRE A REALINEA

ACI EU MA ODIHNESC

Ezeket a rigmusokat Ion Stan Pătraș fadaragó írta és véste föl a szaploncai temető fejfáira. Közülük a legkorábbiakat még a harmincas években. A fejfák uralkodó színe a kék, a fadaragómester szerint azért, mert ez az „ötödik szín”, az emberi élet egyes szakaszait jelképező négy — a sárga, a vörös, a zöld és a fekete — után a végső, az „ég színe”. A rájuk rótt sorokból kiolvasható a kis máramarosi falu krónikája is. Setesuta, vagyis az illendőnek vélttől elűtő, szabálytalanul derűs hangjuk és szemléletük pedig az idegenforgalmi ismertetésekben is szereplő nevezetességgé tette a szaploncai „vidám temetőt”.

Te csúf nevű, te halál,
de korán elragadtál.
Mert az életet otthagytam
22 éves koromban.

*

Nyugszom ezen a helyen,
Pop Griguță a nevem.
Szegény bölcsőm de puszta.
Voltam kicsinyke pulya.
Hej, anyám, hej, anyuka,
már nem vagyok a tied.
Csináld másik gyereket.
Úgy akarta a jó Isten,
fiad hét hónapot éljen.

*

Nyugszom ezen a helyen,
és Stan Ioan a nevem.
Ioan, a Mihály fia,
rendőr voltam Brassóba;
hol itthon, hol meg ottan,
igen jó rendőr voltam.
Mostan nektek szalutálok,
engem többé sose láttok.
A világot elhagytam
58 éves koromban.

(ZIRKULI PÉTER FORDÍTÁSAI)

GÁCSI MIHÁLY GRAFIKÁJA